

(המשך מעמוד 10)

חפאי נעודים

RCA FSP 277 — חווה פליסיאנו |
אם יש אספנים הרואים לעצמם חובה
קדושה לרכוש את כל תקליטיו של זמר
מסוים, הרי מציאה עבורם — תקליט
של חווה פליסיאנו, שאיש מלבדם אינו
צריך להטריח את עצמו לשמוע.

אם פליסיאנו, נחשב ובצדק, לוגיסטיקס
משוכה ולומר בעל אישיות חזקה, הנה בא
מוצר משונה זה שהוקלט כלאחר-ידי קצת
במקסיקו, קצת בוונצואלה, וקצת בארצות-
הברית, ומוכיח שפליסיאנו יכול בעצם
ללחוץ גם סתם זמר שמעמם ממקה לא
כל-כך בהצלחה לא אופנת "וילטרנה".

התקליט מושר כולו בספרדית, רוב קט-
עיו שייכים כנראה לאותו פרק בנעוריו
המוקדמים, אותו היה מעדיף הזמר העיוור

חוזר פלימיאנו
בשביל מה זה טוב?

לשכוח, ואילו אחרים, כמו הגירסה הספר-
דית של „מה יהיה“ (קה סרה) אינם מוסי-
פים לו כבוד. אז בשביל מה זה טוב?

נשמה פומבית

7205 אריתה פרנקלין — אטנוטיק
מאחר ושירי נשמה הם שירים המיועד
דים ליצירת קשר הדוק בין המבצע לבין
המאזין, מחקבל על הדעת שהמקום הטוב
ביותר להקלטתם הוא בהופעה פומבית,
והם יש אפשרות לשני המהדורות, המבצעים
והמאזינים להתבטא במלוא מובן המילה.
וזה מה שקורא בתקליט האחרון (ש-
הודפס בארץ) של הכוהנת הגדולה בעולם
הנשמה, אריתה פראנקלין, שהוקלט באחד
מהיכלי הקודש של מוסיקת הפופ, אולם
ליחור.

מי שהצליח עד עתה להתאפק ועוד אין לו את כבודו, נשד על מים גונשים או לנינור ריגבי בגירסה פרנאקלינית יכול למצוא את כולם כאן. אמנם הגוינים של ההקלטה משופרים פחות מאשר באולפן, והמגיבלות חסכוניות בעיקר, משרות על ההקלטה, ובמיוחד על צידו הראשון, גוון חד-גוני, אבל הדיאלוג שמנהלת ארייתה בצידו השני של ההקלטה עם ריי צ'רלס בנושמה באפלה הוא פנימה ולו רק בגללה כדאי להאזין לתקליט.

שיטה חדשה לקבלת רשיונות-רכילות
ומוצאה ברומא. דנטה אוטביאני, תושב
עיר שביקש זמן רב, אבל לשווא, רשיון
ה, עלה לפיסגת הקולוסיאום והודיע
לא יורד משם עד שלא יקבל את ה-
רשיון.

אחרי שבוע, חורד אוטביאני ממשכנו
הארעי, קצת קודח, ומנצח לכל אורך
החזית. הרשיון היה בכיסו.

למחרת כבר ניצבו ארבעה לקוחות חד-
שים על מיסגת הקוליסיאום וחודיעו שגם
הם רוצים רשיונות.

עכשיו שוקלים בעיריית רומא החזרת האתר העתיק לשימוש. כשלב ראשון, יביאו לשם אריות, כמו בימי נירון וקלדי-גולה. אולי זה יעצור את גל מבקשי הרשינונות.

עם סבוי-

טובק הזהב בקופסת הזהב